

se nakonec ujal vousatý školník pan Tomáš. Vydatně ji polil vodou ze kbelíku (poté, co z něj vyndal hadr na úklid školy). Jelikož tento postup nepřinesl očekávaný výsledek, vyhrnul si rukávy kárované košile a bez zbytečných okolků jí několikrát rázně propleskl bledé tváře. To zabralo okamžitě. Líčka se jí rázem zbarvila doruda, Trepka otevřela oči, podívala se na vousatého Tomáše a slabým hlasem se zeptala: „Co to u všech všudy provádíte, Tomáši?!“

„Reanimaci, představte si! Viděl jsem to v jednom filmu!“ odpověděl hrdě.

„Ách, jaký já měla divný, prapodivný sen... To byste nevěřil,“ tvrdila Trepka a přitom zamlženými očima bloudila po školní chodbě. Uviděla žáky stojící v dlouhé frontě, což ji poněkud znepokojilo. Pomyslela si však, že do školního bufetu možná dorazila zásilka nejnovějších brambůrků nebo praskajících žvýkaček, proto se tam určitě všichni seřadili. Po chvíli si však uvědomila, že fronta končí u něčeho malého, chobotnatého a ušatého. Pořádně si protřela oči, ale pořád TO viděla! „Fauna... Lesní fauna střední a východní Evropy,“ zašeptala zděšeně a opět omdlela.

Vousatý Tomáš si vyhrnul rukávy ještě o něco výš a pustil se do další reanimace.

